

○ คำสั่งเกี่ยวกับวิธีการข้าราชการ
ก่อนการพิพากษา

สำเนา

(ต. ๖๐)

คดีหมายเลขดำที่
คดีหมายเลขแดงที่

ส ๑/๒๕๖๕
/๖๔

ในพระปรมາṇไเยพระมหากรัชต์รัฐ

ศาลปกครองเชียงใหม่
วันที่ ๒๗ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

นางสาวพรชิตา พ้าประทานไฟ ที่ ๑

ผู้ฟ้องคดี

นางสาวแสงดาว พลทวีช ที่ ๒

นางสาวนัยธิดา ุณิศร์วัต ที่ ๓

นางสาววิภาวรรณ พลทวีช ที่ ๔

นางซังอวย อภิรักษ์ธนาลัตน์ ที่ ๕

นางสาวสุเพญ พลทวีช ที่ ๖

นางดวงใจ วงศ์วงศ์ ที่ ๗

นายศรายุธ พลทวีช ที่ ๘

นางสาวคัณยู ประพิมาลี ที่ ๙

นางสาวเบียบุช พลทวีช ที่ ๑๐

นางสาวเบียร์ตัน พลทวีช ที่ ๑๑

นางอัมรา บุญชุมฤทธิ์ ที่ ๑๒

นางสาวเคใจ พลทวีช ที่ ๑๓

นายพลรัตน์ พลทวีช ที่ ๑๔

นายนันบุตร ไปมา ที่ ๑๕

นายชัยวรรณ มุตติภัย ที่ ๑๖

นายพะคำ พลทวีช ที่ ๑๗

นางสาวเดชา มุตติภัย ที่ ๑๘

นายปิยะ ุณิศร์วัต ที่ ๑๙

นายเต่งใจ ุณิศร์วัต ที่ ๒๐

นางแกละซัง พลทวีช ที่ ๒๑

สำเนาถูกต้อง

ผู้ลงนาม

(นางไอลดา มะโน)

เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ

นายนาบวย พลทวีช ที่ ๒๒
 นายสวัสดิ์ศิพล วงศ์เกษตรกร ที่ ๒๓
 นายเฉลิมพงษ์ พัฒนาศศร์กุล ที่ ๒๔
 นายยอดชาย เจริญมั่นทรัพย์ ที่ ๒๕
 นายไพรัช กษิริ ที่ ๒๖
 นายโยธิน มัญญาภาดา ที่ ๒๗
 นายธนูชัย ปัญญาโขคตระกุล ที่ ๒๘
 นางสาวศุภารัตน์ เพชรอ่างขาง ที่ ๒๙
 นายเทียรศรี สุตี ที่ ๓๐
 นายเนงด่วย พ้าประทานไพร ที่ ๓๑
 นางสาวมาลินี ศิริสถาพร ที่ ๓๒
 นางสาวทุมรัตน์ ศรีอ่างขาง ที่ ๓๓
 นางสาวอรุณภา กะรัดหลวง ที่ ๓๔
 นายปรีชา กะรัดหลวง ที่ ๓๕
 นายอนุชิต เปี้ยง ที่ ๓๖
 นางสุก้า ໄพบบูลย์เฉลย ที่ ๓๗
 นายพรชัย ໄพบบูลย์เฉลย ที่ ๓๘
 นายแครพู ไพรพิราบ ที่ ๓๙
 นางนันยนา ภูนະ ที่ ๔๐
 นางสาวสุพัตรา ชุดภานุรัตน์ ที่ ๔๑
 นายชัยรัตน์ โคคตี ที่ ๔๒
 นางนิภาพร ชุนศิริพิทักษ์ ที่ ๔๓
 นางมณฑิกา เจนพร้อมยุทธ์ ที่ ๔๔
 นางสาวชรัญญา โลตั้งพิภกุล ที่ ๔๕
 นายสมศักดิ์ แก้วศรีนวล ที่ ๔๖
 นางสาวนวัฒน์ ฝันเมฆ ที่ ๔๗
 นายภาควัต แก้วบุญเรือง ที่ ๔๘
 นายธนพล วรรณาพุฒ ที่ ๔๙
 นายอภิรักษ์ ภูศักดิ์วัฒนา ที่ ๕๐

ระหว่าง

คณะกรรมการผู้อำนวยการพิจารณารายงานการประเมิน

ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการเหมืองแร่ ที่ ๑

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๒

บริษัท ๙๙ ชุวานนท์ จำกัด ที่ ๓

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าสืบฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๒๖ มีลิขินพัฒนาอุตสาหกรรมหินปูนบ้านกะเบอะดิน หมู่ที่ ๑๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒๗ ถึงที่ ๓๐ มีลิขินพัฒนาอุตสาหกรรมหินปูนบ้านหนองกระทิง หมู่ที่ ๕ ผู้ฟ้องคดีที่ ๓๑ ถึงที่ ๓๖ มีลิขินพัฒนาอุตสาหกรรมหินปูนบ้านหนองกอก หมู่ที่ ๔ ผู้ฟ้องคดีที่ ๓๗ ถึงที่ ๔๔ มีลิขินพัฒนาอุตสาหกรรมหินปูนบ้านทุน หมู่ที่ ๒๐ ตำบลคลอมก้อย อําเภออมก้อย จังหวัดเชียงใหม่ อันเป็นชุมชนซึ่งเป็นที่ดั้งเดิม เป็นเส้นทางขับส่งแร่ถ่านหินโครงการทำเหมืองแร่ถ่านหิน ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๔๕ ถึงที่ ๕๐ มีลิขินพัฒนาอุตสาหกรรมหินปูนอําเภออมก้อย จังหวัดเชียงใหม่ ได้รับความเดือดร้อน เสียหายจากการกระทำการทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กล่าวดือ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ยื่นคำขอประทวนบัตรโครงการเหมืองแร่ถ่านหินเพื่อประกอบกิจการในที่ดินที่ บ้านกะเบอะดิน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลคลอมก้อย อําเภออมก้อย จังหวัดเชียงใหม่ โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่ได้รับจดทะเบียนเป็นคำขอประทวนบัตรที่ ๑/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ หมายเลขหลักเขตเหมืองแร่ที่ ๓๑๒๔๔ เนื้อที่ ๒๘๔ ไร่ ๓๐ ตารางวา และเนื้อที่จากโครงการทำเหมืองแร่ถ่านหินดังกล่าวเป็นโครงการที่ถูกกำหนดให้ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงาน การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทาง การจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้มอบหมายให้บริษัท หอพ - คลาส คอนซัลแทนท์ จำกัด เป็นผู้จัดทำรายงาน การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการทำเหมืองแร่ถ่านหิน คำขอประทวนบัตรที่ ๑/๒๕๔๓ และจัดส่งรายงานดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อเสนอต่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ใน日期 ๒๔/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๕ พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการทำเหมืองแร่

ด้านทิน คำขอประทานบัตรที่ ๑/๒๕๔๓ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยให้ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด จากนั้น เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๒ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่ได้มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่บีบประภาศการขอประทานบัตรทำเหมืองแร่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ณ ที่ว่าการอำเภอเมืองเชียงใหม่ตามประกาศดังกล่าวต่อศูนย์ดำรงธรรมอำเภอเมืองเชียงใหม่ ซึ่งต่อมาตัวแทนประชาชนกลุ่มผู้ร่วมก่อภัยได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๓ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอให้ทบทวนมติที่เห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการทำเหมืองแร่ด้านทิน คำขอประทานบัตรที่ ๑/๒๕๔๓ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เนื่องจากรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมดังกล่าวมีข้อบกพร่องของข้อมูลซึ่งไม่ตรงตามข้อเท็จจริงของสภาพในพื้นที่ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๓๖/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ ได้พิจารณาข้อร้องเรียนดังกล่าวแล้วมีมติยืนยันมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใน การประชุมครั้งที่ ๒๘/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๔ แล้วแจ้งให้ประธานกลุ่มผู้ร่วมก่อภัยทราบตามหนังสือ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าสิบเห็นว่า รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทำเหมืองแร่ด้านทิน คำขอประทานบัตรที่ ๑/๒๕๔๓ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีข้อบกพร่องหลายประการ ทั้งในเรื่องกระบวนการศึกษาและจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ไม่ครอบคลุมประชาชนที่ได้รับผลกระทบ การขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน การปลอมเอกสารการมีส่วนร่วมของประชาชน การนำเสนอข้อมูล ไม่ครบถ้วน ไม่ดำเนินถึงข้อจำกัดทางภาษาของชุมชนชาวกะเหรี่ยง ซึ่งหากปล่อยให้รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมฉบับดังกล่าวสามารถนำไปใช้ประกอบการขอประทานบัตรทำเหมืองแร่ด้านทินได้ จะส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตดั้งเดิมของชุมชนชาติพันธุ์ และระบบ生计 ในพื้นที่รวมตลอดถึงส่งผลกระทบต่อพื้นที่ทำการเกษตรกรรม เสียงต่อการเกิดกระบวนการน้ำเหมืองเป็นการและการปันเปื้อนสารอันตรายในน้ำ ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศและเสียง เสียงต่อการเกิดอุทกภัยจากน้ำป่าไหลหลาก ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใน การประชุมครั้งที่ ๒๙/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๔ ได้พิจารณา มีมติเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการทำเหมืองแร่ด้านทิน คำขอประทานบัตรที่ ๑/๒๕๔๓ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยมีได้พิจารณาถึงสาระสำคัญและตรวจสอบความไม่ถูกต้องของข้อมูลที่ปรากฏในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมดังกล่าว และไม่ตรวจสอบกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนแต่อย่างใด นอกจากนี้เมื่อตัวแทนของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าสิบได้มีหนังสือให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาบทวนมติดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใน การประชุมครั้งที่ ๓๖/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ กลับมีได้พิจารณาถึงข้อหักหัวงมหาและ

วัดถุประสังค์ของหนังสือฉบับดังกล่าว ดังนั้น นิติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๒๙/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ และในการประชุมครั้งที่ ๓๖/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ จึงเป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลเมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๕

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใน การประชุมครั้งที่ ๒๙/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ ระเบียบวาระที่ ๔.๑ ที่มีมติเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทำเหมืองแร่ถ่านหิน คำขอประทานบัตรที่ ๑/๒๕๕๓ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังอยู่ที่ดำเนินคดีก่อน จังหวัดเชียงใหม่

๒. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใน การประชุมครั้งที่ ๓๖/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ ระเบียบวาระที่ ๖ ที่มีมติยืนตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใน การประชุมครั้งที่ ๒๙/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ ที่ให้ความเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทำเหมืองแร่ถ่านหิน คำขอประทานบัตรที่ ๑/๒๕๕๓ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังอยู่ที่ดำเนินคดีก่อน จังหวัดเชียงใหม่

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สั่งให้มีการปรับปรุงแก้ไขรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทำเหมืองแร่ถ่านหินก่อนมายื่น สำหรับการอนุมัติ จังหวัดเชียงใหม่ โดยให้มีการศึกษาข้อมูลผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการในการป้องกันแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มเติมให้ถูกต้องครบถ้วนตามหลักวิชาการ และสอดคล้องกับข้อเท็จจริงในปัจจุบัน โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างมีความหมายในทุกขั้นตอนของการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

พร้อมกับคำฟ้องคดีที่ทางท้าวสืบมีคำขอที่ยกเว้นวิธีการชี้ขาดก่อนการพิพากษาตามคำร้องขอให้ศาลกำหนดมาตรการหรือวิธีการชี้ขาดก่อนการพิพากษา ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๕ ขอให้ศาลมีคำสั่งทูลເກາຮັກບັດຕາມມติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใน การประชุมครั้งที่ ๒๙/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ ที่มีมติเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทำเหมืองแร่ถ่านหิน คำขอประทานบัตรที่ ๑/๒๕๕๓ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และมติในการประชุมครั้งที่ ๓๖/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ ที่มีมติยืนตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใน การประชุมครั้งที่ ๒๙/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ ที่ให้ความเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทำเหมืองแร่ถ่านหิน คำขอประทานบัตรที่ ๑/๒๕๕๓ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และระงับการดำเนินการได้ ๑ เพื่อนำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทำเหมืองแร่ถ่านหิน คำขอประทานบัตรที่ ๑/๒๕๕๓ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ได้รับความเห็นชอบไปใช้ประกอบการ

พิจารณาอนุญาตออกประทานบัตรโครงการหรือใบอนุญาตโครงการใหม่องแร่ถ่านหิน ให้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุด โดยอ้างว่ามันดิของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่พิพาททั้งสองครั้งดังกล่าวเป็นการออกคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และหากมันดิของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปจะทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นำมันดิของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวไปใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อออกประทานบัตรทำเหมืองแร่ถ่านหินหรือประกอบการขอใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการใหม่องแร่ถ่านหิน คำขอประทานบัตรที่ ๑/๒๕๔๕ ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การแก้ไขเยียวยาในภายหลังแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งท้าสิน ประชาชนในชุมชนที่ดังตามคำขอประทานบัตรทำเหมืองแร่ถ่านหิน และชุมชนใกล้เคียง อีกทั้ง โครงการทำเหมืองแร่ถ่านหินเป็นโครงการของบริษัทเอกชนซึ่งเป็นการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ มีใช้โครงการของรัฐหรือกิจการเพื่อประโยชน์สาธารณะ การที่ศาลมีคำสั่งทุกлемดิของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทั้งสองครั้งที่พิพาทจึงไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่การสาธารณูปะแห่งอย่างใด

ศาลมีคำสั่งรับฟ้องไว้พิจารณาพิพากษา และเรียกบริษัท ๙๙ ฐานันท์ จำกัด เข้ามาเป็นคู่กรณีในคดีโดยกำหนดให้เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชี้แจงตัดค้านคำขอเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดีทั้งท้าสิน ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้เสนอรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทำเหมืองแร่ถ่านหิน คำขอประทานบัตรที่ ๑/๒๕๔๕ ดังอยู่ที่ด้านลอมก่ออย่างละเอียดอย่างน้อย จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งดัดแปลงรายงานโดยบริษัท ทอพ - คลาส คอนเซปท์เนท จำกัด ผู้เข้ามายกการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๓ เพื่อประกอบการขออนุญาตทำเหมืองแร่จากการอุดสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาอย่างนวนโครงการทำเหมืองแร่ถ่านหินดังกล่าวทั้งสิ้น ๔ ครั้ง ได้แก่ ในการประชุมครั้งที่ ๒๙/๒๕๔๓ เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๓ ครั้งที่ ๓๒/๒๕๔๓ เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๓ ครั้งที่ ๓๕/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๔ และครั้งที่ ๒๙/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๕ เห็นว่า รายงานโครงการทำเหมืองแร่ถ่านหินมีข้อมูลครบถ้วนและมาตรฐาน แก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมเหมาะสมเพียงพอและได้สัดส่วนกับโครงการ จึงมีมติให้ความเห็นชอบรายงานดังกล่าวในการประชุมครั้งที่ ๒๙/๒๕๔๓ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๕ ซึ่งเป็นการพิจารณาตามรูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติแล้ว ส่วนประเด็นคำร้องขอให้ศาลกำหนดมาตรการหรือวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษานั้น เห็นว่า โดยที่พื้นที่คำขอประทานบัตรแปลงนี้ตั้งอยู่ในเขตการปกครองของบ้านกะเบอะดิน หมู่ที่ ๑๒ ด้านลอมก่ออย-

อำเภออมกอย จังหวัดเชียงใหม่ สภากุมมิประเทศของพื้นที่โครงการมีลักษณะเป็นพื้นที่ราบระหว่างภูเขาและเขียงเขา มีระดับความสูงประมาณ ๗๗๐ เมตร จากกระดับน้ำทะเลปานกลาง และตั้งอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (ป่าอมกอย) ภายในพื้นที่โครงการมีทางน้ำสาธารณะไหลผ่าน คือ ห้วยอ่างขางและห้วยพາขาว ซึ่งโครงการจะขออนุญาตเปียงเบนลำห้วยอ่างขางช่วงที่ไหลผ่านพื้นที่โครงการ โดยแนวที่เปียงเบนจะอยู่ภายใต้การบริเวณขอบแปลงด้านทิศเหนือมีระยะห่างไปจากแนวเดิมประมาณ ๐ ถึง ๓๐๐ เมตร ส่วนหัวห้วยพາขาวโครงการจะขออนุญาตเปียงเบนทางน้ำช่วงที่ไหลผ่านแปลงพื้นที่โครงการ โดยยึดคงแนวทางขอบแปลงด้านทิศใต้ในเขตของพื้นที่โครงการ ให้มีระยะห่างจากแนวทางน้ำเดิมอย่างน้อย ๕๐ เมตร ห้วยอ่างขางและห้วยพາขาวในพื้นที่ได้รับผลกระทบแล้วและรายวันและองค์การบริหารส่วนตำบลลอมกอยไม่ขัดข้องในการดำเนินการดังกล่าว ซึ่งการจัดสร้างคลองลั่นน้ำเพื่อทดแทนทางน้ำเดิมที่มีการทำเหมืองปิดทับไป นั้น โครงการได้ให้วิศวกรชลประทานเป็นผู้ศึกษารายละเอียดทางชลศาสตร์และสภาพทางอุทกวิทยาของทางน้ำ โดยได้พิจารณาออกแบบแนวทางน้ำใหม่เป็นคลองคาดคอนกรีตทั้งหมดเพื่อลดการสูญเสียน้ำและป้องกันการกัดเซาะลดลง รวมทั้งให้สภาพลำห้วยที่บริเวณดันน้ำและปลายน้ำน้ำออกเข้าแม่น้ำประทานบัวร์ยังคงสภาพเดิม โครงการพิพากษาได้ดำเนินกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียครบถ้วนตามแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนและการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมทางสังคมในกระบวนการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นจำนวน ๖ ครั้ง คือ ครั้งที่ ๑ บริษัท หอพ - คลาส ตอนชั้นแทนที่ จำกัด ผู้มีสิทธิจัดทำรายงานโครงการทำเหมืองแร่ถ่านหิน ได้สำรวจความคิดเห็นของประชาชนโดยการสัมภาษณ์รายบุคคล ในระหว่างวันที่ ๕ ถึง ๑๒ มกราคม ๒๕๕๓ ประกอบด้วยกลุ่มผู้นำชุมชนและกลุ่มประชาชนทั่วไป ซึ่งในระหว่างการสัมภาษณ์มีการนำเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการให้กับผู้รับการสัมภาษณ์ได้รับทราบและเข้าใจเกี่ยวกับโครงการก่อน และในระหว่างอธิบายรายละเอียดและดำเนินการสัมภาษณ์ได้มีตัวแทนจากเจ้าของโครงการและตัวแทนคนในชุมชนที่พูดภาษาท้องถิ่นได้ ซึ่งเจ้าของโครงการว่าเจ้ามาเพื่อช่วยในการสื่อสารภาษาท้องถิ่นและเป็นผู้แปลภาษาท้องถิ่นให้กับเจ้าหน้าที่ และเป็นผู้นำส่งสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในชุมชนด้วย ครั้งที่ ๒ โดยผ่านการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็น/บริการหารือกับกระดับผู้นำของกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง และประชาชนที่มีส่วนได้ส่วนเสียจากการดำเนินโครงการ ในวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ประกอบด้วย สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตัวแทนจากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่ เจ้าหน้าที่จากสถานีอนามัยบ้านทุ่งลอย นายกและสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลลอมกอย ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน กรรมการหมู่บ้าน อสม. รายวันในเขตพื้นที่

ตัวโครงการ (หมู่ที่ ๑๒ บ้านกะเบอระดิน) และรายชื่อรุ่นในหมู่ชนไก่เดียง บริษัท หอพ - คลาส ค่อนซัลแทนท์ จำกัด และตัวแทนจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยในระหว่างการจัดประชุมมีบุคคล ซึ่งพูดภาษาท้องถิ่นได้ซึ่งเจ้าของโครงการว่าจำมาเป็นล้ำมแผลภาษาท้องถิ่นด้วย และเนื่องจาก ผลการศึกษาและการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองในด้านต่าง ๆ เช่น คุณภาพน้ำ อากาศ เสียง และความสันติสุขเทื่อน จะจำกัดเฉพาะอยู่ในพื้นที่ศึกษาหรือ ๓ กิโลเมตร จากพื้นที่โครงการเท่านั้น ดังนั้น การสำรวจความคิดเห็นในระยะ ๓ กิโลเมตร จึงครอบคลุมผู้มีส่วนได้เสียที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบจากการแล้ว อย่างไรก็ต้อง การได้เปิดโอกาสสรับฟังความคิดเห็นของชุมชนที่ตั้งอยู่บริเวณริมสันทางขึ้นส่งแล้วที่อยู่ นอกรัศมีศึกษา ๓ กิโลเมตร จากพื้นที่โครงการให้เข้าร่วมประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของ ประชาชนในครั้งที่สองนี้ด้วย สำหรับประเด็นการปلومลายมือชื่อ นั้น พบว่าเป็นเอกสาร รายงานการประชุมประชาคมหมู่บ้านซึ่งดำเนินการโดยเจ้าของโครงการ คือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นผู้ประสานงานกับผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ เพื่อจัดประชาคมหมู่บ้าน เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๕๖ ซึ่งการจัดรับฟังความคิดเห็นดังกล่าว เป็นการดำเนินการตามระเบียบกรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ ว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับคำขอประทานบัตร การออกประทานบัตร การต่ออายุประทานบัตร และการโอนประทานบัตร พ.ศ. ๒๕๔๗ มีได้เกี่ยวข้องกับการดำเนิน กระบวนการรับฟังความคิดเห็นตามที่ได้ซึ่งข้างต้น นอกจากนี้การจัดทำรายงานโครงการ ทำเหมืองแร่ที่นินหินมีข้อมูลถูกต้องตามข้อเท็จจริงจากการสำรวจพื้นที่โครงการก่อนการจัดทำ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยบริษัท หอพ - คลาส ค่อนซัลแทนท์ จำกัด ที่ได้ศึกษาสภาพสิ่งแวดล้อมตามสภาพที่เกิดขึ้นจริงเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๓ เพื่อนำผลผลกระทบที่คาดว่า จะเกิดขึ้นทั้งทางบวกและทางลบจากการพัฒนาโครงการไปเป็นข้อมูลในการวางแผนจัดเตรียม มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพ สิ่งแวดล้อม และเสนอรายงานที่ได้ศึกษาและวิเคราะห์ผลกระทบต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ครั้งแรก เมื่อเดือนกันยายน ๒๕๕๓ ดังนั้น ข้อมูลที่ปรากฏในรายงานจึงไม่ใช่ข้อมูลเก่าเกินกว่า ๑๐ ปี ตามที่ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าสิบกล่าวอ้าง ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้นำรายงานโครงการทำเหมือง แร่ที่นินหินไปยื่นขอประทานบัตรแล้ว ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาของกรมอุตสาหกรรม ขั้นพื้นฐานและการเหมืองแร่ เมื่อข้อมูลในรายงานถูกต้องและมาตรการที่กำหนดดีเหมาะสม แต่ได้สัดส่วนกับโครงการและผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาโครงการ จึงไม่มีเหตุ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะมีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๖/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๗ เพิกถอนรายงานโครงการพิพากษาที่ได้ให้ความเห็นชอบในการประชุมครั้งที่ ๒๙/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ แต่อย่างใด ส่วนการที่ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าสิบอ้างว่า ทางมติของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๓ ใน การประชุมครั้งที่ ๒๙/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ และมติในการประชุม

ครั้งที่ ๓๖/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปจะทำให้ได้รับผลกระทบจากโครงการทำเหมืองแร่ถ่านหิน ทั้งผลกระทบในเรื่องป่าไม้จะถูกทำลาย ปัญหาสุขภาพจากฝุ่นละออง ไอระหายสารพิษ และโลหะที่เป็นพิษโดยตรงจากการดำเนินโครงการ ความเสี่ยงต่อการเสียชีวิตก่อนวัยอันสมควร และอาจส่งผลต่ออุบัติเหตุและการสัญจรทั้งในชุมชนบริเวณที่ตั้งของโครงการและชุมชนที่อยู่อาศัยบริเวณเด็นทางนส่งแร่ถ่านหิน นั้น เป็นเพียงการคาดเดาเหตุการณ์ในอนาคตซึ่งไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของหลักวิชาการ โดยในรายงานโครงการทำเหมืองแร่ถ่านหินได้กำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทั้งในระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการ ตามหลักวิชาการแล้ว ซึ่งหากได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรการต่าง ๆ ครบถ้วนตามที่กำหนดแล้ว จะสามารถบรรเทาและลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้ ประกอบกับข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้นำรายงานโครงการทำเหมืองแร่ถ่านหินไปยื่นขอประทานบัตรแล้ว ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ที่จะต้องพิจารณาและดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป ให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนดเสียก่อน จึงจะมีผลพินิจออกประทานบัตรได้ ดังนั้น การให้มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ และมติในการประชุมครั้งที่ ๓๖/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ มีผลใช้บังคับต่อไป ยомнไม่ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าสิบเสียหายอย่างร้ายแรงจนยกแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลังแต่อย่างใด และหากศาลปกครองมีคำสั่งให้ทุกเลขาธงบังคับตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หั้งสองครั้งที่พิพากษา จะทำให้คำสั่งทางปกครองที่ให้ความเห็นชอบรายงาน การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการพิพากษาอื่น ๆ มีความไม่แน่นอนและไม่น่าเชื่อถือแม้จะได้รับการฟ้องคดีทั้งห้าสิบเสียหายอย่างร้ายแรงจนยกแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลังแต่อย่างใด และหากศาลมีคำสั่งให้ทุกคนส่วนน้อยหรือผู้ที่ไม่ยอมแสดงความคิดเห็นต่อโครงการในขั้นตอนการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม อันเป็นอุปสรรคแก่การทำหน้าที่ให้บริการสาธารณูปโภคของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการพิจารณาให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามที่กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขี้แจงคัดค้านคำขอเกี่ยวกับวิธีการซื้อครัวก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดีทั้งห้าสิบ ว่า พระราชบัญญัติสิ่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๕๑/๑ วรรคท้าย กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ความเห็นของคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้เป็นที่สุด ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าสิบเจ็ดไม่อาจรื้อรองท้องขอให้ศาลมี

หน่วยงานของรัฐแห่งใดเพิกถอน เปเลี่ยนแปลง แก้ไข หรือปรับปรุงความเห็น ตลอดจนเนื้อหา ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ความเห็นชอบแล้วได้ โดยที่ โครงการทำเหมืองแร่ถ่านหิน คำขอประทานบัตร ที่ ๑/๒๕๕๖ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับ ความเห็นชอบจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๖ คงเหลือเพียง ให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและ การเหมืองแร่พิจารณาออกประทานบัตร จึงไม่มี การกระทำเข้าชี้หรือกระทำต่อไปซึ่งการประเมิน ผลการพิศึกษาของผู้ถูกฟ้องคดี นับแต่วันที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับความเห็นชอบแล้ว ไม่ใช่การกระทำที่ถูกฟ้องร้อง และ ทั้งห้าสิบได้รับความเห็นชอบโดยเสียงเอกฉันท์ ไม่ใช่การกระทำที่ถูกฟ้องร้อง คำร้องขอให้ศาลกำหนดมาตรการหรือวิธีการชี้คราวก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดีทั้งห้าสิบ เป็นคำขอของคำฟ้อง เนื่องจากผู้ฟ้องคดีทั้งห้าสิบมีได้ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อศาลปกครอง เชียงใหม่โดยตรง หากแต่ศาลได้มีคำสั่งเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เข้ามาเป็นคู่กรณีในคดี อีกทั้ง คำขอท้ายฟ้องของผู้ฟ้องคดีทั้งห้าสิบเป็นคำขอที่ขัดแย้งกันเอง ไม่อาจบังคับได้ จึงเป็นคำฟ้อง เคลื่อนบกคุณ กรณีจึงถือได้ว่าคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีทั้งห้าสิบเป็นคำฟ้องที่ไม่มีมูล ขอบคุณที่ศาลจะมี คำสั่งยกคำขอให้ศาลกำหนดมาตรการหรือวิธีการชี้คราวก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดีทั้งห้าสิบ ตามมาตรา ๔๕ มาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับข้อ ๗๗ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ดุลการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ และมาตรา ๒๕๙ มาตรา ๒๕๕ แห่งประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง นอกจากนี้ แม้พืนที่ทำเหมืองแร่ถ่านหินตามคำขอประทานบัตร ที่ ๑/๒๕๕๖ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะตั้งอยู่ที่บ้านกงเบะดิน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลสอมกอย อำเภอ อมกอย จังหวัดเชียงใหม่ เช่นเดียวกับที่อยู่ของผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ถึงที่ ๒๒ กีلوم แต่ขอบเขต และบริเวณที่อยู่อาศัย ตลอดจนพื้นที่ที่เกิดกรรมของผู้ฟ้องคดีทั้งหมดทุกรายอยู่นอกพื้นที่ ของประทานบัตรทั้งสิ้น จึงไม่มีมูลชนนีพื้นที่ของประทานบัตรทำเหมืองแร่เพิ่มเติม ของเจ้าหน้าที่ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและ การเหมืองแร่ และรายงานการตรวจสอบสภาพป่าที่มีผู้ขออนุญาต เข้าทำประโยชน์เพื่อยื่นอาคญาภัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ของเจ้าหน้าที่ประจำสำนักจัดการ ทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๑ (เชียงใหม่) และเจ้าหน้าที่ประจำสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเจ้าหน้าที่ดังกล่าวได้ตรวจสอบอาณาเขตและเขตติดต่อกันที่ ของประทานบัตรพบว่า ทั้งสี่ถ่านมีอาณาเขตติดต่อกับเขตป่าและเขตป่าสงวนตามลำดับ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าสิบอาศัยอยู่นอกเขตพื้นที่คำขอประทานบัตร ที่ ๑/๒๕๕๖ ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยังไม่ได้รับประทานบัตรทำเหมืองแร่ถ่านหิน

ความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าสิบกล่าวอ้างจึงไม่ได้เป็นผลจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หากแต่เกิดจากการกระทำของผู้ฟ้องคดีทั้งห้าสิบและประชาชนในอำเภอเมืองอยู่ที่ใช้สารเคมีที่เป็นอันตรายร้ายแรงในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม จึงทำให้เกิดการปนเปื้อนของสารพิษในสำน้ำ สำหรับ แลทดสอบก้างอยู่ในผลผลิตทางการเกษตร ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าสิบจึงไม่ใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายเนื่องจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่จะมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลผู้ฟ้องคดีทั้งห้าสิบคัดค้านคำชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในทำนองเดียวกับคำฟ้อง

ศาลได้พิจารณาคำฟ้อง คำขอให้ศาลมีกำหนดวิธีการชี้ช่องระหว่างการพิพากษา คำชี้แจงคัดค้านคำขอเที่ยวกับวิธีการชี้ช่องระหว่างการพิพากษาของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม คำชี้แจงของผู้ฟ้องคดีทั้งห้าสิบ พยานหลักฐานดัง ๆ ในสำนวนคดี รวมทั้งได้พิจารณาคำแฉลงกรณ์ของคุลากาражผู้แฉลงคดี บทกฎหมายและกฎหมายที่สำคัญประกอบด้วยแล้ว

กรณีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยในขั้นนี้ว่า มีเหตุสมควรที่ศาลมีคำสั่งกำหนดวิธีการชี้ช่องระหว่างการบังคับตามด้วยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ ที่มีมติเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการทำเหมืองแร่ถ่านหิน คำขอประทับบัตรที่ ๑/๒๕๕๓ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และมติในการประชุมครั้งที่ ๓๖/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๘ อัพนาคม ๒๕๖๓ ที่มีมติเห็นชอบตามด้วยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ ที่ให้ความเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการทำเหมืองแร่ถ่านหิน คำขอประทับบัตรที่ ๑/๒๕๕๓ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไว้เป็นการชี้ช่อง จนกว่าศาลมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ตามคำขอของผู้ฟ้องคดีทั้งห้าสิบหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า จากบทบัญญัติแห่งกฎหมายมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับข้อ ๖๙ วรรคหนึ่ง วรรคสอง ข้อ ๗๒ วรรคสาม แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่คุกการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๗ เห็นได้ว่า การฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครอง ผู้ฟ้องคดีอาจขอมาในคำฟ้องหรือยื่นคำขอในเวลาใด ๆ ก่อนศาลมีพิพากษาหรือมีคำสั่งเข้าคดี เพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง อันจะมีผลเป็นการช่วยเหลือหรือรับการบังคับตามผลของคำสั่งทางปกครองไว้เป็นการชี้ช่องได้โดยเด่นชัดที่ศาลปกครองจะมีอำนาจออกคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีมืออยู่สามประการประกอบกัน คือ ประการแรก คำสั่งทางปกครองนั้นจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย ประการที่สอง การให้คำสั่งทางปกครองนั้นมีผลใช้บังคับต่อไปในระหว่างการพิจารณาคดีจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดีจนยากแก่การแก้ไขเยียวยา

ในภายหลัง กล่าวคือ แม้ต่อมาภายหลังศาลจะพิพากษาหรือมีคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้น คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลก็ไม่อาจแก้ไขเยียวยาความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีได้รับจากการบังคับตามผลของคำสั่งทางปกครองนั้นในระหว่างการพิจารณาคดีให้หมดไปได้โดยสิ้นเชิง และประการที่สาม การทุเลากการบังคับตามคำสั่งทางปกครองนั้นไว้เป็นการชั่วคราว ในระหว่างการพิจารณาคดีไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะ โดยที่การตัดสินใจหรือสั่งการโดยการให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบรายงาน การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีผลกระทบโดยตรงต่อการออกประทานบัตรให้มีการจัดทำโครงการเหมืองแร่ถ่านหิน ตามคำขอประทานบัตรที่ ๑/๒๕๔๗ ของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกประทานบัตรสำหรับการทำเหมืองแร่ตามกฎหมาย โดยการนำมาตรการตามที่เสนอไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมไปกำหนดเป็นเงื่อนไขในการสั่งอนุญาต อำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการพิจารณาให้ความเห็นชอบรายงาน การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมดังกล่าว จึงเป็นการใช้อำนาจทางปกครองตามกฎหมาย หรือดำเนินกิจกรรมทางปกครองตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๙ และเป็นการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เป็นสิ่งแผลง โอน สงวน ระจับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลผู้ขออนุญาตหรือต่อบุคคลที่อาจได้รับผลกระทบจากผลของการให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม นิติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๒๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ และนิติในการประชุมครั้งที่ ๓๖/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ ที่ให้ความเห็นชอบรายงาน การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการการทำเหมืองแร่ถ่านหิน คำขอประทานบัตรที่ ๑/๒๕๔๗ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิปธูบัตร ราชกิจจานุเบกษา ๒๕๕๘

เมื่อคืนนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งท้าสืบฟ้องว่า นิติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๒๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ที่เห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการทำเหมืองแร่ถ่านหิน คำขอประทานบัตรที่ ๑/๒๕๔๗ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และนิติในการประชุมครั้งที่ ๓๖/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ ที่ยืนยันนิติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๒๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ เป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลเมื่อกำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนนิติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทั้งสองครั้งดังกล่าว และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สั่งให้มีการปรับปรุงแก้ไขรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมฯ โดยให้มีการศึกษาข้อมูลผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการในการป้องกันแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มเติมให้ถูกต้องครบถ้วนตามหลักวิชาการ

และสอดคล้องกับข้อเท็จจริงในปัจจุบัน โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างมีความหมาย ในทุกขั้นตอนของการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม กรณีจึงเป็น คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วย กฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวินิจฉารณ คดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้พ้องคดีทั้งห้าสิบเอ็ดมีสิทธิขอให้ศาลกำหนดวิธีการชี้ครัวก่อนการ พิพากษาโดยขอให้ศาลนิ่ำสั่งทุกมาตรการบังคับตามคำสั่งทางปกครองที่เป็นเหตุแห่งการพ้องคดีได้ เมื่อพิจารณาบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๘ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติในการ ประชุมครั้งที่ ๒๙/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ เห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทำเหมืองแร่ถ่านหิน คำขอประทานบัตรที่ ๑/๒๕๕๓ ของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่พิพาทในคดีนี้แล้ว เห็นได้ว่า รัฐธรรมนูญมีความมุ่งหมายให้บุคคลมีสิทธิได้รับ ข้อมูล คำชี้แจง และเหตุผลจากหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐก่อนการอนุญาตหรือการดำเนิน โครงการหรือกิจกรรมใดที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดที่เกี่ยวกับตนหรือบุตรของตน แล้วมีสิทธิแสดงความคิดเห็นของตน ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปประกอบการพิจารณาในเรื่องดังกล่าว ทั้งให้บุคคลมีสิทธิ มีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติราชการทางปกครองอันมีผล หรืออาจมีผลกระทบต่อสิทธิและสุขภาพของตน นอกจากนี้ ยังบัญญัติให้บุคคลซึ่งรวมกัน เป็นบุตรของ บุตรของตน หรือบุตรของตน ด้วยความดีมีสิทธิอนุรักษ์และมีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม รวมทั้งความหลากหลาย ทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยสิทธิของบุคคลที่จะมีส่วนร่วมกับรัฐและบุตรของตน ในการ อนุรักษ์ บำรุงรักษา และการได้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลาย ทางชีวภาพ และในการคุ้มครอง ส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ดำรงชีพอยู่ได้ อายุปกติและต่อเนื่องในสิ่งแวดล้อมที่ยังไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ อนามัย สวัสดิภาพ หรือคุณภาพชีวิตของตน ย่อมได้รับความคุ้มครองตามความเหมาะสมสมการดำเนินโครงการหรือ กิจกรรมใดที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อบุตรของตนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพ จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้ศึกษาและประเมินผลกระทบ ต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในบุตรของตน และจัดให้มีกระบวนการรับฟัง ความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียก่อน รวมทั้งได้ให้องค์กรอิสระซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนองค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการ การศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติหรือด้านสุขภาพ ให้ความเห็นประกอบ ก่อนมีการดำเนินการดังกล่าว และเมื่อพิจารณาบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง (๒) และมาตรา ๕๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓๖/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ ยืนตามดังข้อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใน การประชุมครั้งที่ ๒๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ที่เห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระบวนการสิ่งแวดล้อม โครงการทำเหมืองแร่ถ่านหิน คำขอประทานบัตรที่ ๑/๒๕๕๓ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว เห็นได้ว่า รัฐธรรมนูญยังคงมีความมุ่งหมายให้บุคคลและชุมชนมีสิทธิอิสระการ บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืนตามวิถีการที่กฎหมายบัญญัติ การดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการ ถ้าการนั้นอาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่งผลดีต่อสิ่งแวดล้อม เช่นเดียวกับการดำเนินการใดของประชาชนหรือชุมชนที่ก่อภัยเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมและคุณภาพของประชาชนหรือชุมชน และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนและชุมชนที่เกี่ยวข้องก่อน เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาดำเนินการหรืออนุญาตตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยบุคคลและชุมชนมีสิทธิได้รับข้อมูล คำชี้แจง และเหตุผลจากหน่วยงานของรัฐก่อนการดำเนินการหรืออนุญาตดังกล่าว และในการดำเนินการหรืออนุญาตดังกล่าว รัฐต้องระมัดระวังให้เกิดผลกระทบต่อประชาชน ชุมชน สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพน้อยที่สุด และต้องดำเนินการให้มีการเยียวยาความเดือดร้อนหรือเสียหายให้แก่ประชาชนหรือชุมชนที่ได้รับผลกระทบอย่างเป็นธรรม ข้อเท็จจริงในขั้นนี้รับฟังได้ว่า โครงการทำเหมืองแร่ถ่านหิน คำขอประทานบัตรที่ ๑/๒๕๕๓ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่บ้านกะเบอะดิน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลคอมกอย อําเภออมกอย จังหวัดเชียงใหม่ ครอบคลุมเนื้อที่ประมาณ ๒๘๔ ไร่ ๓๐ ตารางวา อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (ป่าอมกอย) ตั้งอยู่ในส่มน้ำปีงตอนบน จัดอยู่ในที่ดินคุณภาพดีมีน้ำที่ ๓ ภายในเขตพื้นที่โครงการมีทางน้ำสาธารณะสายหลักไหลผ่าน ๒ สาย คือ ห้วยแม่อ่างขาห้วยอ่างขา และห้วยพากา และมีห้วยสาขาของห้วยแม่อ่างขาไหลผ่านอีก ๑ สาย เป็นโครงการที่เข้าสักขีณะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กําหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจกรรมซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ สำดับที่ ๑.๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่ยื่นคำขอประทานบัตร ดังกล่าว โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มอบอำนาจให้ บริษัท 拓 - คลาส คอนเซปแทนท์ จำกัด เป็นผู้ดำเนินการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการทำเหมืองแร่ถ่านหิน คำขอประทานบัตรที่ ๑/๒๕๕๓ ดังกล่าว โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชี้แจง

ต่อศาลว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาภาระงานโครงการทำเหมืองแร่ถ่านหินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ รวมทั้งสิ้น ๔ ครั้ง ได้แก่ ในการประชุมครั้งที่ ๒๙/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๓ ครั้งที่ ๓๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ และครั้งที่ ๒๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ แล้วเห็นว่า ภายในพื้นที่โครงการ มีทางน้ำสาธารณะ คือ หัวอย่างข้างและหัวอย่างพากขาวไหลผ่าน หัวอย่างข้างแปลงเป็นสองสาย ไม่เชื่อมต่อกัน โดยสายแรกเป็นสายยาวมีระยะห่างจากพื้นที่โครงการประมาณ ๑ กิโลเมตร ส่วนสายที่สองเป็นสายสั้นยาวตลอดลำหัวอย่างประมาณ ๖,๐๐๐ เมตร ไปบรรจบกับลำหัวอย่างพากขาว บริเวณกลางแปลงพื้นที่โครงการ มีช่วงที่ไหลผ่านแปลงพื้นที่โครงการประมาณ ๗๐๐ เมตร มีน้ำไหลไม่ตลอดปี บางช่วงมีสภาพเป็นลำหัวอย่าง ซึ่งโครงการจะขออนุญาตเป็นเบี้ยงเบนจ่าย หัวอย่างข้างช่วงที่ไหลผ่านพื้นที่โครงการพร้อมกับการรับหัวอย่างพากขาว โดยแนวที่เบี้ยงเบนจะอยู่ภายนอกพื้นที่โครงการประมาณ ๐ ถึง ๓๐๐ เมตร ส่วนหัวอย่างพากขาวมีช่วงที่ไหลผ่านแปลงพื้นที่โครงการประมาณ ๑,๐๐๐ เมตร มีน้ำไหลเป็นบางช่วง บางช่วงมีสภาพเป็นลำหัวอย่าง ซึ่งโครงการจะขอทำเหมืองหัวหัวอย่างพากขาว โดยจะขออนุญาตเป็นเบี้ยงเบนทางน้ำหัวอย่างพากขาวช่วงที่ไหลผ่านแปลงพื้นที่โครงการ ขยายลงมา ทางขอบแปลงด้านทิศใต้ในเขตของพื้นที่โครงการให้มีระยะห่างจากแนวทางน้ำเดิมอย่างน้อย ๕๐ เมตร ซึ่งสำเร็จและสอบตามรายภูมิในหมู่บ้านที่ได้รับผลกระทบแล้ว รายภูมิและองค์กรบริหารส่วนตำบลก่อให้เกิดปัจจัยในการดำเนินการเบี้ยงเบนทางน้ำ ดังกล่าวของโครงการ และโครงการได้ให้ทิศทางและแผนที่ทางน้ำใหม่เป็นคอลองคาด ค่อนกรีดทั้งหมดเพื่อลดการสูญเสียน้ำและป้องกันการกัดเซาะลึก รวมทั้งให้สภาพลำหัวอย่างพากขาวดันน้ำและปลายน้ำออกเขตคำขอประทานบัตรยังคงสภาพเดิม ส่วนกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย ได้รับฟังความคิดเห็น จำนวน ๖ ครั้ง โดยเจ้าของโครงการได้รับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่พูดภาษาท้องถิ่นได้มากเป็นส่วนใหญ่แปลงภาษาท้องถิ่น คือ ครั้งที่ ๑ บริษัท หอพ - คลัส คอนซัลแทนท์ จำกัด ผู้มีสิทธิจัดทำรายงานโครงการทำเหมืองแร่ถ่านหิน ได้สำรวจความคิดเห็นของประชาชนโดยการสัมภาษณ์รายบุคคล ระหว่างวันที่ ๘ ถึงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๓ ประกอบด้วย (๑) กลุ่มผู้นำชุมชน ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๖ บ้านแม่อ่างขา หมู่ที่ ๑๑ บ้านดุงติง หมู่ที่ ๑๒ บ้านกะเบอะดิน และหมู่ที่ ๒๐ บ้านขุน ซึ่งกลุ่มน้ำชุมชนทั้งหมด เท่านั้นที่กับการทำเหมืองของโครงการ และ (๒) กลุ่มประชาชนทั่วไป ให้รีสูมตัวอย่างตามสูตรของยามานะ (Yamane) รวม ๔ ชุมชน ได้แก่ บ้านแม่อ่างขาและแม่อ่างขาใหญ่ หมู่ที่ ๖ จำนวน ๘๙ ตัวอย่าง บ้านกะเบอะดิน หมู่ที่ ๑๒ จำนวน ๒๐ ตัวอย่าง บ้านมะกอกสามดัน หมู่ที่ ๒๐ จำนวน ๙๑ ตัวอย่าง และกลุ่มบ้านขาหัก หมู่ที่ ๑๑ จำนวน ๖ ตัวอย่าง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๔ ชุมชน ดังกล่าวส่วนใหญ่เห็นว่าการทำเหมืองจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนแต่มีข้อวิตกกังวลเรื่อง

คุณลุงอง แหล่งน้ำธรรมชาติตื้นเขินหรือทุ่นขัน เสียงดังรบกวน ผลกระทบต่อสุขภาพของคนในชุมชน และมีข้อเสนอแนะให้โครงการนำไปพิจารณาเพิ่มเติมเป็นมาตรการในการป้องกันแก้ไข ผลกระทบจากการทำเหมืองของโครงการหลายประการ และครั้งที่ ๒ โดยผ่านการจัดประชุม รับฟังความคิดเห็นและปรึกษาหารือกับระดับผู้นำของกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องและประชาชนที่มีส่วนได้เสียจากการดำเนินโครงการในวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓ มีผู้เข้าร่วมประชุม ๗๕ คน โดยผู้เข้าร่วมประชุมมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อร่างรายงานและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการหลายประการ ซึ่งการศึกษาและการประเมินผลกระทบ สิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองจำกัดเฉพาะในรัศมี ๓ กิโลเมตร จากพื้นที่โครงการครอบคลุมกลุ่ม ผู้มีส่วนได้เสียที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบจากโครงการแล้ว แต่ก็มีการรับฟังความคิดเห็นของ ชุมชนที่ตั้งอยู่บริเวณริมแม่น้ำทางขึ้นสู่แม่น้ำอรังศรีภูมิศึกษา ๓ กิโลเมตรดังกล่าวด้วย สำหรับ ประเด็นการปล่อยสารเคมีเข้าในเอกสารรายงานการประเมินผลกระทบหมู่บ้าน นั้น เอกสารดังกล่าว เป็นการดำเนินการโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามระเบียบกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับคำขอประทานบัตร การออกประทานบัตร การต่ออายุประทานบัตร และการโอนประทานบัตร พ.ศ. ๒๕๔๗ มิได้เกี่ยวข้องกับการดำเนินกระบวนการรับฟัง ความคิดเห็นดังกล่าวซึ่งด้านนี้มีข้อมูลครบถ้วน และมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบ สิ่งแวดล้อมเหมาะสมสมเพียงพอและได้สัดส่วนกับโครงการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีมติให้ ความเห็นชอบรายงานดังกล่าวในการประชุมครั้งที่ ๒๙/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ซึ่งการพิจารณาเป็นไปตามรูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมาย กำหนดให้ดังข้อปฏิบัติ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้นำรายงานโครงการทำเหมืองแร่ถ่านหินที่ได้รับ ความเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวไปยื่นขอประทานบัตรแล้ว ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอน การพิจารณาของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เมืองประชาชนที่ต้องร้อนเสียหาย หรืออาจจะได้รับความเดือดร้อนเสียหาย ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ทบทวนมติเห็นชอบรายงาน โครงการทำเหมืองแร่ถ่านหินดังกล่าว ซึ่งไม่มีเหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีมติในการประชุมครั้งที่ ๓๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ อكتوبر ๒๕๕๓ ให้เพิกถอนรายงานโครงการทำเหมืองแร่ถ่านหินที่ ได้ให้ความเห็นชอบในการประชุมครั้งที่ ๒๙/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ แต่อย่างใด แต่ยังคง มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๒๙/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ที่เห็นชอบรายงานโครงการทำเหมืองแร่ถ่านหิน คำขอประทานบัตรที่ ๑/๒๕๕๓ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และมติในการประชุมครั้งที่ ๓๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๙ อكتوبر ๒๕๕๓ ซึ่งขอตัวยกกฎหมาย ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งแจ้งต่อศาลว่า โครงการทำเหมืองแร่ถ่านหิน คำขอประทานบัตร ที่ ๑/๒๕๕๓ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับความเห็นชอบหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแม้พื้นที่

โครงการทำเหมืองแร่ถ่านหินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังกล่าวจะตั้งอยู่ที่บ้านกะเบอะดิน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลลอมกอย อ้าเงออมกอย จังหวัดเชียงใหม่ เช่นเดียวกับที่อยู่ของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๒๖ ก็ตาม แต่ข้อบอเขตและบริเวณที่อยู่อาศัย ตลอดจนพื้นที่เกษตรกรรมของผู้ฟ้องคดีทั้งหมดทุกราย อยู่นอกพื้นที่ขอประทานบัตรทั้งสิ้น จึงไม่มีขุมชนในพื้นที่ขอประทานบัตรของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และนับแต่สำนักงานอุดสาครรัมจังหวัดเชียงใหม่รับจดทะเบียนคำขอประทานบัตรที่ ๑/๒๕๔๓ เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีทั้งห้าสิบได้รับ ความเดือดร้อนหรือเสียหายเนื่องจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามแต่อย่างใด เมื่อพิจารณา คำชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามดังกล่าวประกอบกับรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ฉบับสมบูรณ์) โครงการทำเหมืองแร่ถ่านหิน คำขอประทานบัตรที่ ๑/๒๕๔๓ ของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๓ แล้ว เห็นว่า รูปแบบการทำเหมืองแร่ถ่านหินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ใช้วิธีเหมืองหานหรือ เหมืองเปิดแบบขั้นบันได ลดระดับทีละขั้น ๆ ละ ๑๐ เมตร ใช้พื้นที่ทำเหมืองหานประมาณ ๑๐๙ ไร่ ๓ งาน ๖๐ ตารางวา จากพื้นที่ขอประทานบัตรทั้งสิบประมาณ ๒๕๔ ไร่ ๓๐ ตารางวา โดยจะมีการทำเหมืองหันหน้าสาธารณะ คือ หัวย่อของทางและหัวแยกขา เนื่องจากแนว สายแร่พาดผ่านแนวลำหัวยหั้งสองสายดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงจำเป็นต้องปิดกั้น ท่าลาย หรือทำให้เสื่อมประโยชน์แก่ทางหน้าสาธารณะดังกล่าว และเป็นเบนหัวย้ายแม่่องอาจา หัวสาขา ของหัวย้ายอาจาและหัวแยกขา โดยจัดสร้างคลองผ่านหน้าเพื่อทดสอบทางหน้าเดิม ซึ่งแนวทางหน้า ที่จะเป็นเบนใหม่ยังคงอยู่ภายในขอบเขตแปลงพื้นที่โครงการที่ขอประทานบัตร แต่ตามรายงาน การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมดังกล่าวไม่ปรากฏว่าได้มีการประเมินผลกระทบต่อ พื้นที่เกษตรกรรมและชุมชนต่าง ๆ ที่ใช้น้ำจากหัวยห้วยเดิมลดลงสาย ไม่มีการกล่าวถึงโลหะและ กําลังโลหะพิษในถ่านหิน และไม่มีการประเมินผลกระทบต่อคุณภาพดินและน้ำที่อาจเกิดขึ้นจาก น้ำเหมืองเป็นกรดและการรั่วไหลของโลหะและกําลังโลหะพิษลงสู่ดิน น้ำใต้ดิน และน้ำผิวดินใน สักษณะแผนที่ความเสี่ยงเชิงพื้นที่และเชิงเวลา ไม่มีการประเมินความเสี่ยงและทำแผนที่ ความเสี่ยงจากมลพิษอากาศให้ครอบคลุมมลพิษที่จะส่งผลกระทบต่อประชาชนจากกิจกรรมที่ ทำให้เกิดมลพิษทั้งหมดตลอดกระบวนการ อีกทั้ง ปรากฏข้อเท็จจริงในการศึกษาจำกัด พื้นที่ศึกษาเฉพาะในรัศมี ๓ กิโลเมตร จากโครงการโดยไม่มีข้อมูลอ้างอิงและไม่ครอบคลุม ผู้มีส่วนได้เสีย นอกจากนี้ ยังปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีประชาชนในหมู่บ้านกะเบอะดิน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลลอมกอย อ้าเงออมกอย จังหวัดเชียงใหม่ จำนวนมากแจ้งความที่สถานีตำรวจนครรัฐฯ ก่อน ร้องเรียนต่อศูนย์ดำรงธรรมอำเภอเมือง ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ว่ามีการปลอมแปลงลายมือชื่อประชาชนหลายรายในบันทึกรายงานการประชุมประชาคม หมู่บ้านกะเบอะดิน หมู่ที่ ๑๒ โดยตามรายงานผลการตรวจสอบการลงทะเบียนบัญชีของ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ รายงานผลการตรวจสอบ ที่ ๑๔๑/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๒๘

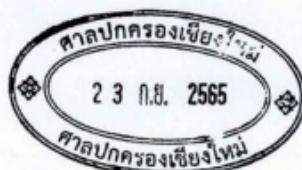

มิถุนายน ๒๕๖๓ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เห็นว่า จากข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ที่ได้จากการตรวจสอบรับฟังได้ว่า การจัดประชามทุบบ้านเกเบอเรติน หมู่ที่ ๑๒ มีข้อมูลที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับรายชื่อรายภูมิที่เห็นชอบให้มีการทำเหมืองแร่เนื่องจากมีการนำรายชื่อที่ไม่ถูกต้องดังกล่าวไปประกอบเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการจัดดักฟังความคิดเห็นของประชาชน ครั้งที่ ๑ และนำมาระรู้ไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทำเหมืองแร่ ถ่านหินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) ที่ผ่านความเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งภายหลังได้ใช้เป็นเอกสารประกอบการยื่นขอประทานบัตรเหมืองแร่ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและ การพิจารณาให้ความเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวประชุมครั้งที่ ๒๙/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ เป็นการพิจารณาให้ความเห็นชอบโดยไม่พิจารณาอย่างเพียงพอในประเด็นการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยเฉพาะประเด็นปัญหาด้านการสืสานำทำให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นไม่เป็นไปตามเจตนากรณ์ที่แท้จริงของตนและได้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงวินิจฉัยว่า การดำเนินกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อประกอบการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทำเหมืองแร่ถ่านหินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) มีการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน และเมื่อพิจารณารายงานการประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๓๖/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ ที่พิจารณาบทหวานตามคำขอของกลุ่มผู้ระหว่าง omn ก้อย ตามหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๓ แล้วมีมติยืนยันตามมติเดิมที่เห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวประชุมครั้งที่ ๒๙/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ แล้ว ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังคงพิจารณาตามข้อมูลเดิมไม่ได้มีการตรวจสอบหรือให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้ไขเพิ่มเติมข้อมูลให้ถูกต้องครบถ้วนแต่อย่างใด ดังนี้ ในขั้นนี้จึงเห็นว่ารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ฉบับสมบูรณ์) โครงการทำเหมืองแร่ถ่านหิน คำขอประทานบัตรที่ ๑/๒๕๕๓ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ น่าจะไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับการกระทำการนั้น และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๒๙/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ ที่เห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทำเหมืองแร่ถ่านหิน คำขอประทานบัตรที่ ๑/๒๕๕๓ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๓๖/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ ที่ยืนยันตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๒๙/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ ดังกล่าว น่าจะมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายในการใช้คุณพินิจ และเมื่อปราบภัยข้อที่จะจัดตามคำขอของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า ปัจจุบันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้นำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทำเหมืองแร่ถ่านหิน คำขอประทานบัตรที่ ๑/๒๕๕๓ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติให้

ความเห็นชอบไปดำเนินการยื่นขอประทานบัตรต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประทานบัตรสำหรับการทำเหมืองแร่ตามกฎหมายแล้ว โดยอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาของกรมอุดสาหกรรม ขั้นพื้นฐานและการเหมืองแร่ ซึ่งหากในระหว่างการพิจารณาของศาล เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ดังกล่าวได้ออกประทานบัตรการทำเหมืองแร่ถ่านหินให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ย่อมส่งผลทำให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ สามารถเข้าดำเนินโครงการทำเหมืองแร่ถ่านหินตามที่ได้รับอนุญาตได้ กรณีจึง เก็บไปไว้การให้คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามดังนี้ การประชุมครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ที่มีมติเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการทำเหมือง แร่ถ่านหิน คำขอประทานบัตร ที่ ๑/๒๕๕๓ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีผลใช้บังคับต่อไป อาจทำให้ ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าสิบและประชาชนในบริเวณที่นั้นที่ดังกล่าวได้รับความเดือดร้อนเสียหายดังที่อ้างมา ในคำฟ้องและคำขอให้ศาลกำหนดคดีวิธีการชี้ช่องว่าก่อนการพิพากษา ซึ่งความเสียหายที่เกิดจาก ปัญหาสิ่งแวดล้อม นั้น มักส่งผลกระทบบุรุณแรงและต่อเนื่องเป็นเวลาภารานาน แม้ต่อมาภัยหลัง ศาลจะพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังกล่าวตามคำขอท้ายที่ฟ้องของผู้ฟ้องคดี ทั้งห้าสิบ ก็ไม่อ้างแก้ไขเยียวยาความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าสิบได้รับจากการบังคับตามผล ของคำสั่งทางปกครองนั้นในระหว่างการพิจารณาคดีให้หมดไปได้โดยสิ้นเชิง กรณีจึงถือเป็น ความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การแก้ไขเยียวยาในภายหลัง อีกทั้ง หากศาลมีคำสั่งให้ ทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังกล่าว กรณีก็มิได้เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงาน ของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะในอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แต่อย่างใด และเมื่อมติของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ใน การประชุมครั้งที่ ๓๖/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ มีผลเป็น การยื่นตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ที่มีมติเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทำเหมืองแร่ถ่านหิน คำขอประทานบัตร ที่ ๑/๒๕๕๓ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังนั้น คำขอเทียบกับวิธีการชี้ช่อง ก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดีทั้งห้าสิบเจึงครบองค์ประกอบที่ศาลจะมีคำสั่งทุเลาการบังคับได้ ตามข้อ ๗๒ วรรคสาม แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่คุกการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วย วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓

จึงมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ที่มีมติเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ สิ่งแวดล้อม โครงการทำเหมืองแร่ถ่านหิน คำขอประทานบัตร ที่ ๑/๒๕๕๓ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และมติในการประชุมครั้งที่ ๓๖/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ ที่มีมติยืนตามมติของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ที่ให้ ความเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทำเหมืองแร่ถ่านหิน คำขอ

ประทับบัตร ที่ ๑/๒๕๕๗ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไว้เป็นการชี้คราว จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา
หรือมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

นายวิโรจน์ ศิริชัยเจริญ
ตุลาการศาลปกครองเชียงใหม่

นายจิรศักดิ์ สใจเจริญ
ตุลาการหัวหน้าศาลปกครองเชียงใหม่

นางสาวสุนันท์ อรรමศรีรักษ์
ตุลาการศาลปกครองเชียงใหม่

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการผู้แต่งคดี : นายอิทธิพร จิระพัฒนาภุก

ลีนานาภิเดช
[Signature]
(นางไอลดา มະใน)
เจ้าหน้าที่ศาลปกครองเชียงใหม่